† 28-01-

ΟΡΘΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Ἦχος Πα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος α΄.
Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβείας ἐδείχθης θεοφόρος διδάσκαλος, καὶ ῥείθροις τῶν ἁγίων διδαχῶν, ἀρδεύεις τὰς καρδίας τῶν πιστῶν· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν Πάτερ Ἐφραίμ, ἀπὸ ψυχῆς βοῶντές σοι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ βεβαιοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῶν τὴν διάνοιαν.

Ἀπολυτίκιον.
Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Ἦχος Πα

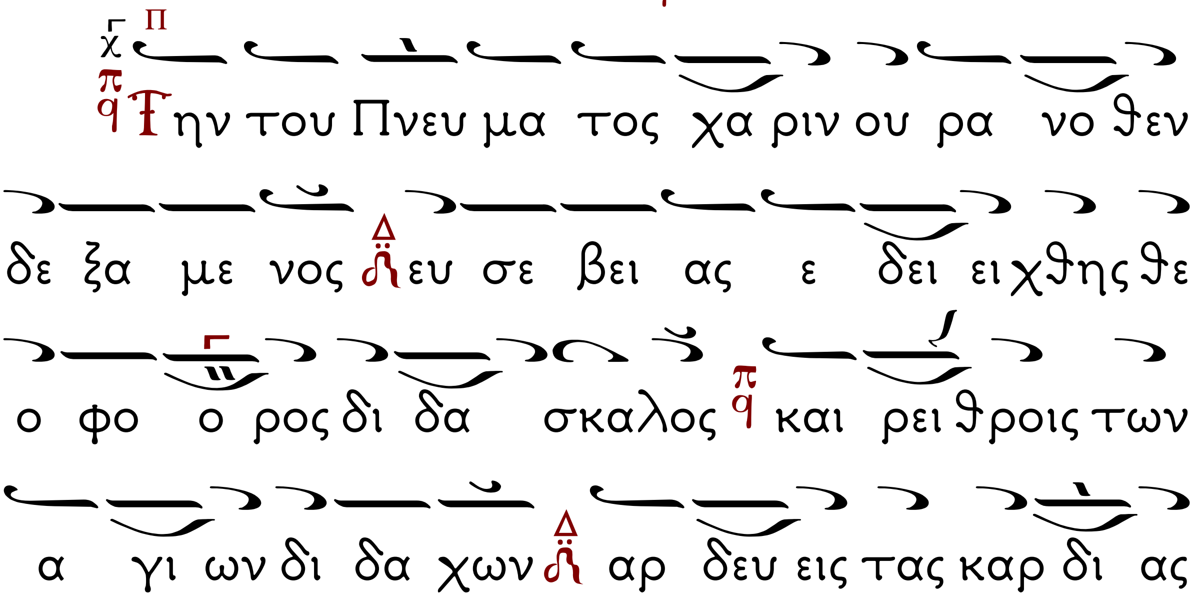

των πι στων δι α του το σε τι μω ω μεν
Πα τερ Ε φραιμ α πο ψυ χης βο ων τες σοι δο
ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω δο ξα τω
σε ε στε φα νω σαν τι δο ξα τω βε βαι
ουν τι δι α σου η μων την δι ι α α
νοι οι αν

Δόξα. Ἦχος γ΄.
Θείας πίστεως.

Ῥεῖθρον ἄϋλον, ἐν τῇ ψυχῇ σου, τὸν ζωήῤῥυτον, πλουτήσας φόβον, κατανύξεως κρατὴρ ἀναδέδειξαι· ὅθεν ἡμᾶς πρὸς ἠθῶν τελειότητα, τοῖς ἱεροῖς σου ῥυθμίζεις διδάγμασιν· Ἐφραὶμ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως...
Ἦχος Γα

Ρει θρον α υ λον εν τη ψυ χη σου τον
ζω ηρ ρυ τον πλου τη σας φο βον κα τα
νυ ξε ως κρα τη ηρ α να α δε δει ει ξαι ο
θεν η μας προς η θω ων τε λει ο τη τα
τοις ι ε ροις σου ρυθ μι ι ζεις δι δαγ μα α
σιν Ε φραι αιμ Ο σι ε Χρι στο ον τον Θε
ον ι κε τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το
με γα ε ε λε ος

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ Σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον.

Σε την με σι τευ σα σαν την σω

τη ρι αν του γε ε νους η μων α νυ μνου

μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε εν τη σαρ κι

γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου και

Θε ος η μων το δι α Σταυ ρου κα τα δε ξα

α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας

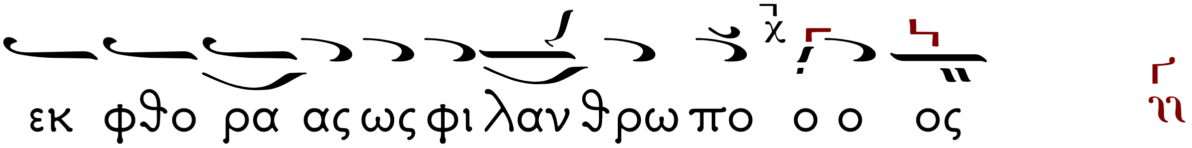
εκ φθο ρα ας ως φι λαν θρω πο ο ο ος

Μετὰ τὴν α᾽ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α᾽. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Φωτὶ τῷ νοητῷ, λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν, ἐξέλαμψας ἡμῖν, ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος, ἀκτῖσι τῶν λόγων σου, καὶ ζωῆς τὴν λαμπρότητι, Ἐφραὶμ Ὅσιε, καταπυρσεύων ἀπαύστως, τοὺς τελοῦντάς σου, τὴν φωταυγῆ Πάτερ μνήμην, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε, ἐκύησας ἡμῖν, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, τὸν Λόγον τὸν ὑπέρθεον, Θεὸν ἅμα καὶ ἄνθρωπον, ἀναλλοίωτον, ἐκ τῶν ἁγνῶν Σου αἱμάτων· Ὃν ἱκέτευε, ἁμαρτιῶν ἡμῖν δοῦναι, συγχώρησιν Ἄχραντε.

Μετὰ τὴν β᾽ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. α΄.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὁσίων ἀκρότης καὶ ἐγκαλλώπισμα, καὶ μοναζόντων ἀλείπτης καὶ ὑποφήτης σοφός, ἀνεδείχθης ἀληθῶς Ἐφραὶμ μακάριε, ἐν ἀσκήσει καθαρᾷ, καὶ συντόνῳ προσευχῇ, καὶ δάκρυσιν ἀειρρύτοις, ἐν τῇ ἐρήμῳ βιώσας· διὸ Χριστός σε ἐμεγάλυνε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐξ ἁγνῶν Σου λαγόνων ὁ Ὑπερούσιος, οὐσιωθεὶς ὥσπερ οἶδε βροτῶν τὸ φύραμα, μείνας Κόρη ὅπερ ἦν πρὸ τῆς προσλήψεως, ἐκ βαράθρων τῶν παθῶν, πρὸς αἰώνιον ζωήν, ἀνήγαγε Θεοτόκε, τοὺς εὐλαβῶς προσκυνοῦντας, τοῦ τοκετοῦ Σου τὸ μυστήριον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς Εὐφράτης νοητός, ἐκ τῆς Ἐδὲμ τῆς μυστικῆς, προερχόμενος σοφέ, καταποτίζεις πᾶσαν γῆν, τοῖς τῶν σῶν λόγων ὁρμήμασι θεοφόρε· ῥεῖθρα γὰρ ζωῆς, ἐκ τοῖς κοιλίας σου, ὡς ἔφη ὁ Σωτήρ, ἔβλυσαν Ὅσιε, καὶ κατευφραίνουσι πᾶσαν διάνοιαν, τῇ νοημάτων γλυκύτητι, Ἐφραὶμ παμμάκαρ, Ὁσίων δόξα, καὶ μοναζόντων διδάσκαλε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἀόρατος Θεός, δι' ἀγαθότητα πολλήν, σαρκωθεὶς δίχα τροπῆς, ἐξ τῆς ἀχράντου Σου σαρκός, διπλοῦς ὡράθη τῷ κόσμῳ ὡς ἐλεήμων, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, νεκρώσας τῷ Σταυρῷ, τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν·

διὸ τὴν χάριν κηρύττοντες ἅπαντες, ὑμνολογοῦμεν τὴν δόξαν Σου· ἀλλ' ὦ Παρθένε, ἀεὶ δυσώπει, σώζεσθαι τοὺς αἰνοῦντάς Σε.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λ΄ τος

Εκ νε ο τη το ος μου Δ πολ λα α
πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σω τηρ μου Δίς

Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
σε σθε α πε ξη ραμ με νοι Δίς

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον Ἦχος δ΄

Τι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι

ου ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου (δίς)

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Τὸ τρίτον.

Τι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι

ι ι ου ὁ β΄ χορός: ο θα α να τος του Ο

σι ι ου αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου

Καί ἀκολουθεῖ
ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.
Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός: Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: Α μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον Αι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε

ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η

σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: Και τω πνευ μα τι σου

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: Δο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις ....Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Ταις του σου Ο σι ι ου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει των ε μω ω ων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει των ε μω ω ων εγ κλη μα των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα λει ψον

το α νο ο μη μαα α α μου

Ο δι α σκη σε ε ω ω ως στερ ρας

εις υ ψος α νελ θω ων α α α πα θει

ει ει ας και νο η τα κα το πτευ σας μυ

στη η ρι ι ι α Ε φραιμ πα αμ μα κα

α α ρι ι ι στε του θει ου φο ο βου

ου τω πυ ρι τα πα θη η μων κα α τα

φλε ε ξον και πτε ρω σον η μω ω ων το

ο ο ον νουν τα α νω πο θει ει ει ειν

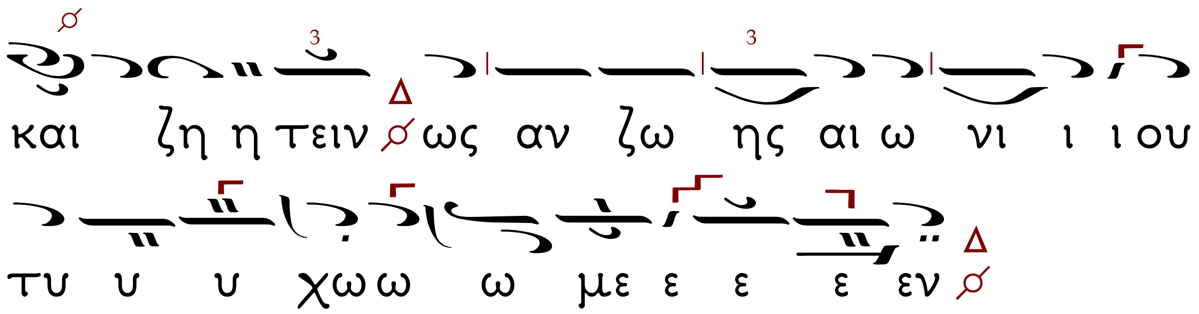
και ζη η τειν ως αν ζω ης αι ω νι ι ι ου
τυ υ υ χω ω ω με ε ε ε εν

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

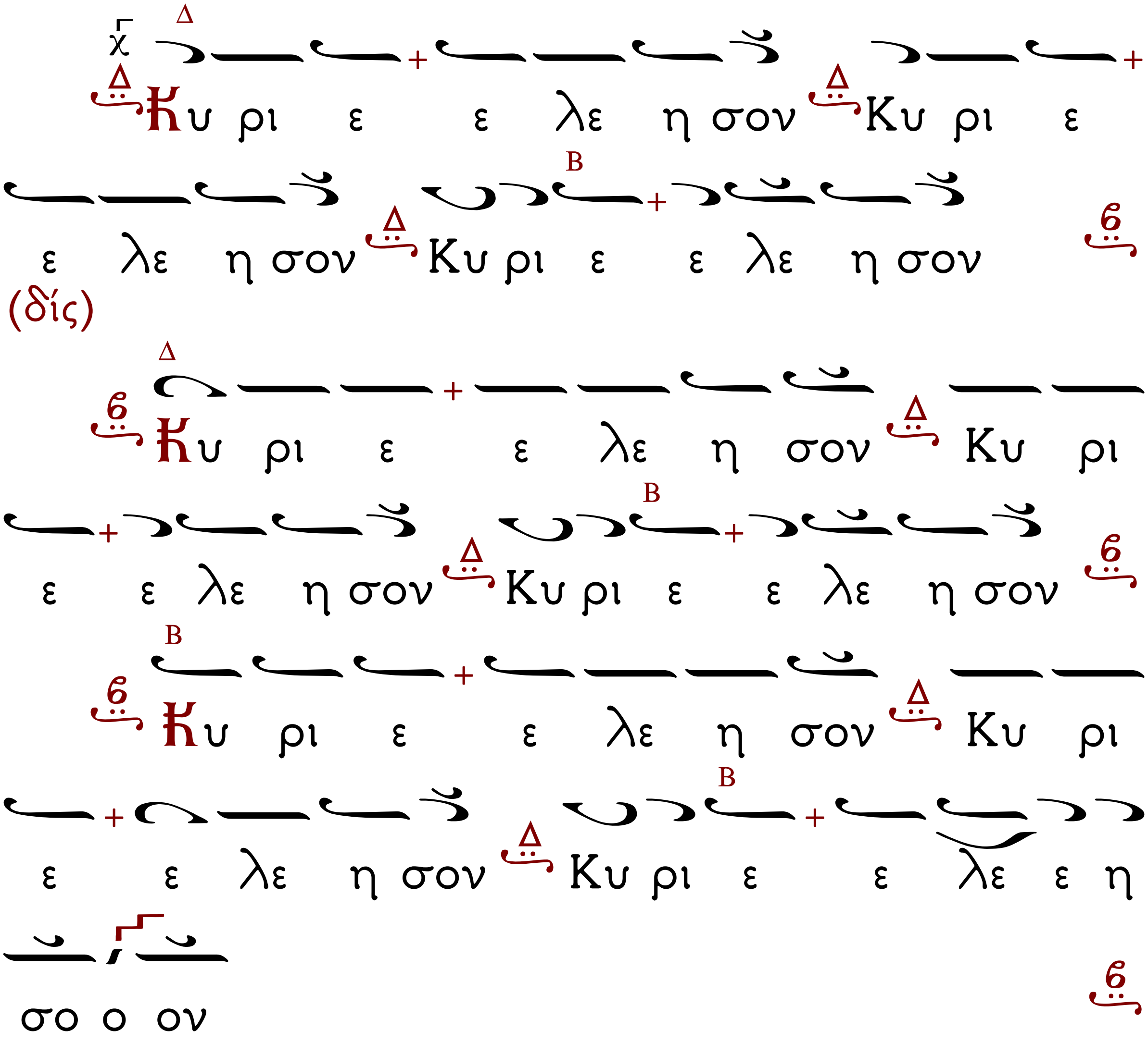

Οἱ Κανόνες·

Ὠδὴ α΄.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἱρμὸς

Ἦχος Πα Γα

Ὑ γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν και
την Αι γυ πτι ι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων
ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α τω
λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν Δὶς
Ὑ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις

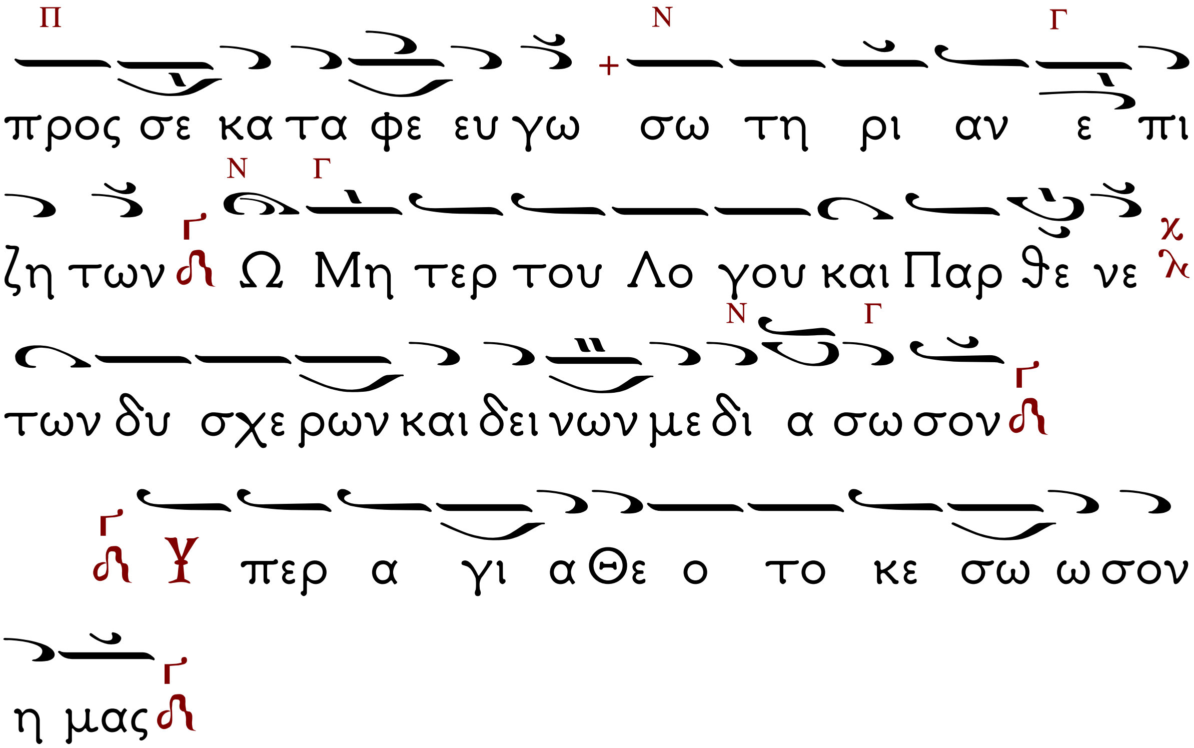

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

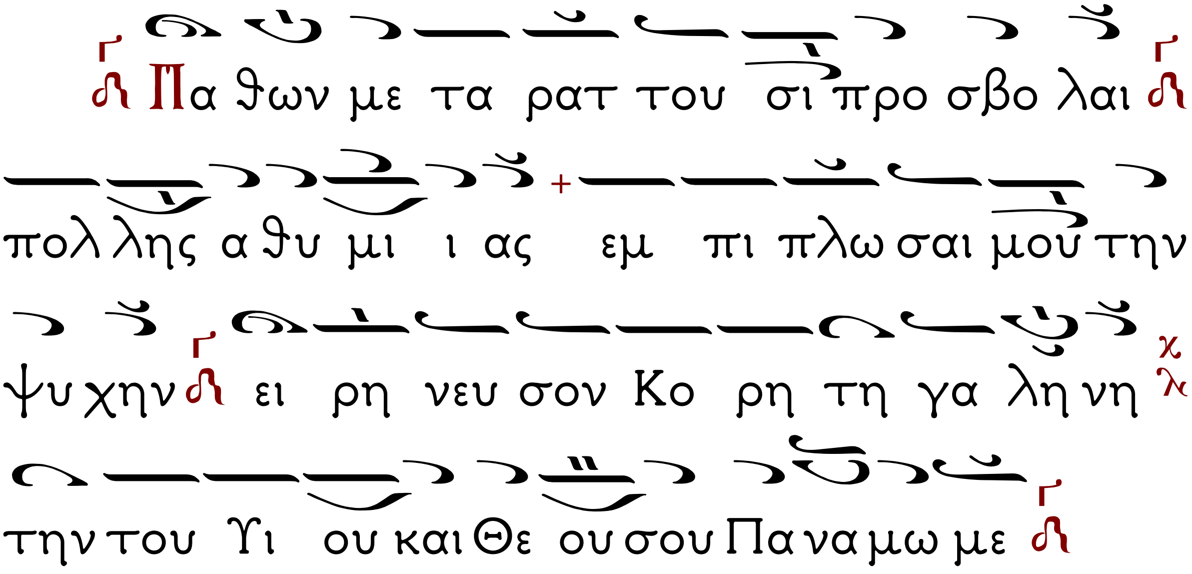

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η μας

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Σω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

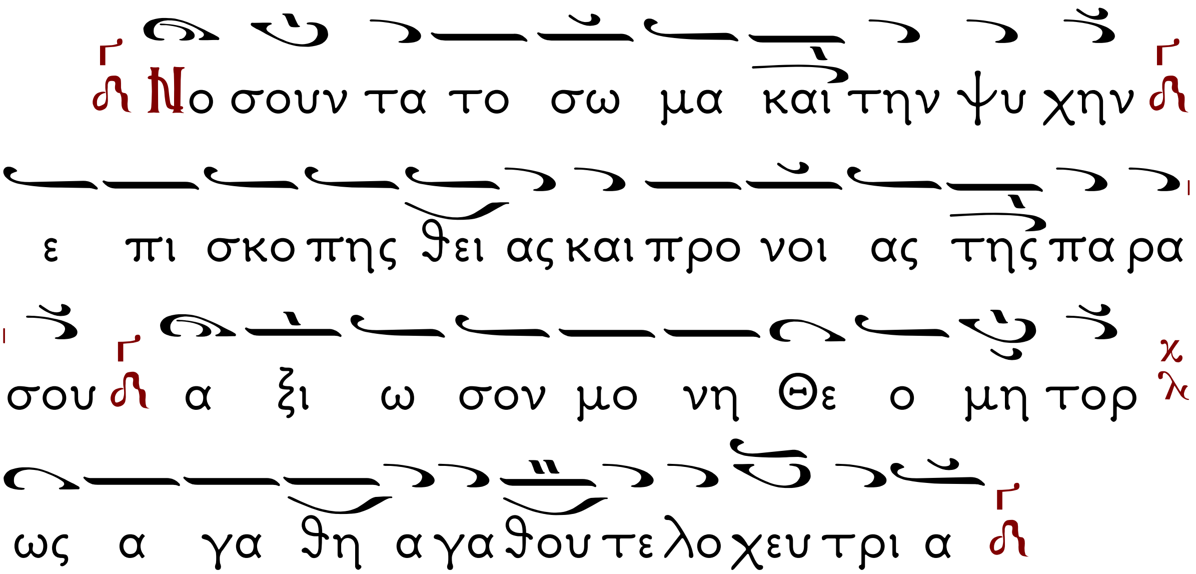

Ὠδὴ α΄.
Ἦχος πλ. β΄.
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφραντικῇ ἐπομβρίᾳ σῶν προσευχῶν, τὴν ψυχήν μου ἄρδευσον ξηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ, τῶν παθῶν, καὶ λόγων μοι τὴν σήν, εὐφημοῦντι ἑορτήν, Παμμάκαρ ἔμπνευσον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς νοητὸν ἀπαστράψας φωτιστικός, ἀνεδείχθης ἥλιος, φεγγοβόλοις ἀρεταῖς, καὶ δογμάτων κάλλεσιν Ἐφραίμ, καταυγάζων τῶν πιστῶν, ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Δόξα.

Ῥείθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν, κατασβέσας γέγονας, σκεῦος τίμιον Ἐφραίμ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πηγάς, ἀναβλύζων διδαχῶν, θεομακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀδιαφθόρως τὸν Λόγον ἐν Σῇ γαστρί, δεξαμένη τέτοκας, τὸν λυτρούμενον φθορᾶς, τοὺς Αὐτὸν λατρεύοντας ἀεί, Μητροπάρθενε σεμνή, πύλη τῆς ὄντως ζωῆς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ γ΄.

Ὁ Εἱρμὸς

Ἦχος πλ. δ΄

Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
Κυ ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
με στε ρε ω σον εν τη α γα πη τη ση των
ε φε των η α κρο της των πι στων το στη
ριγ μα μο νε φι λαν θρω πε Δὶς

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης τι θη μι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι α των πι στων το στη ριγ μα μο νη πα νυ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η μας

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε

κυ η σας μο νη πα να χραν τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι στον κυ

η σασαΘε ο μα κα ριστε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θη σον των ι α μα των γαρ α

νελ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα να

μω με τον α δα πα νη τον

Ὠδὴ γ´.
Ἦχος πλ. β´.
Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλύος πάσης ἐμπαθοῦς, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ἀνεδείχθης δοχεῖον ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ σκεῦος χωρητικόν, χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μηδόλως ὕπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκὼς οἶκος ὤφθης, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ σοφίας θησαυρός, τὸν κόσμον καταπλουτῶν, χρυσαυγέσι, δόγμασι μακάριε.

Δόξα.

Γνωρίζει ἄλλον σε Χριστοῦ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, χρυσορρόαν Εὐφράτην, πελαγίζοντα σοφῶν, δογμάτων ἐπιροαῖς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν καταρδεύοντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν δύω φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἁγνῶν Σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασῴζων, Πάναγνε χρηστότητι.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν θησαυρὸν τῆς σοφίας τῶν μυστηρίων Χριστοῦ, τὸν κρατῆρα τὸν θεῖον τῆς κατανύξεως, ἀνυμνήσωμεν πιστοί, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· φερωνύμως γὰρ ἀεί, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, εὐφραίνει ἔπεσι θείοις, Ἐφραίμ, ὡς πράκτωρ καὶ μύστης, τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων Σοι, ἀειπάρθενε Ἁγνή, τὸν Υἱὸν Σου καὶ Θεόν, ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ἀεί, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐθρήνεις πικρῶς, Ἐφραὶμ ὡς φιλήσυχος· πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος Ὅσιε. Ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ἰχνηλατεῖν βουλόμενος, Πάτερ, τοῦ Προδρόμου ταῖς τρίβοις, ἐκ τοῦ κόσμου μόνος αὐτὸς ἀπάρας, εἰς ἔρημον κατῴκησας. Βλέπων σε οὖν οὕτω βιοῦντα ὁ ἐχθρὸς τόν δίκαιον, γύναιον πάνυ ἀναιδὲς κατὰ σοῦ διεγείρει, οἰόμενος διὰ τοῦ ἀρχαίου ὅπλου τὴν σὴν ἀνδρείαν καταβαλεῖν, καὶ τὴν ἁγνείαν μολύνειν σου, ἵνα μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου ῥαθύμους ἐγείρῃς πρὸς μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου.

Στίχοι·

Ἤκουσε γλῶτταν ψαλμικῶς, ἣν οὐκ ἔγνω,
Ἐφραίμ, ἄνω καλοῦσαν, ὁ γλῶσσαν Σῦρος.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Νόες Ἐφραὶμ θυμὸν ἀπηῦρον.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος Γα

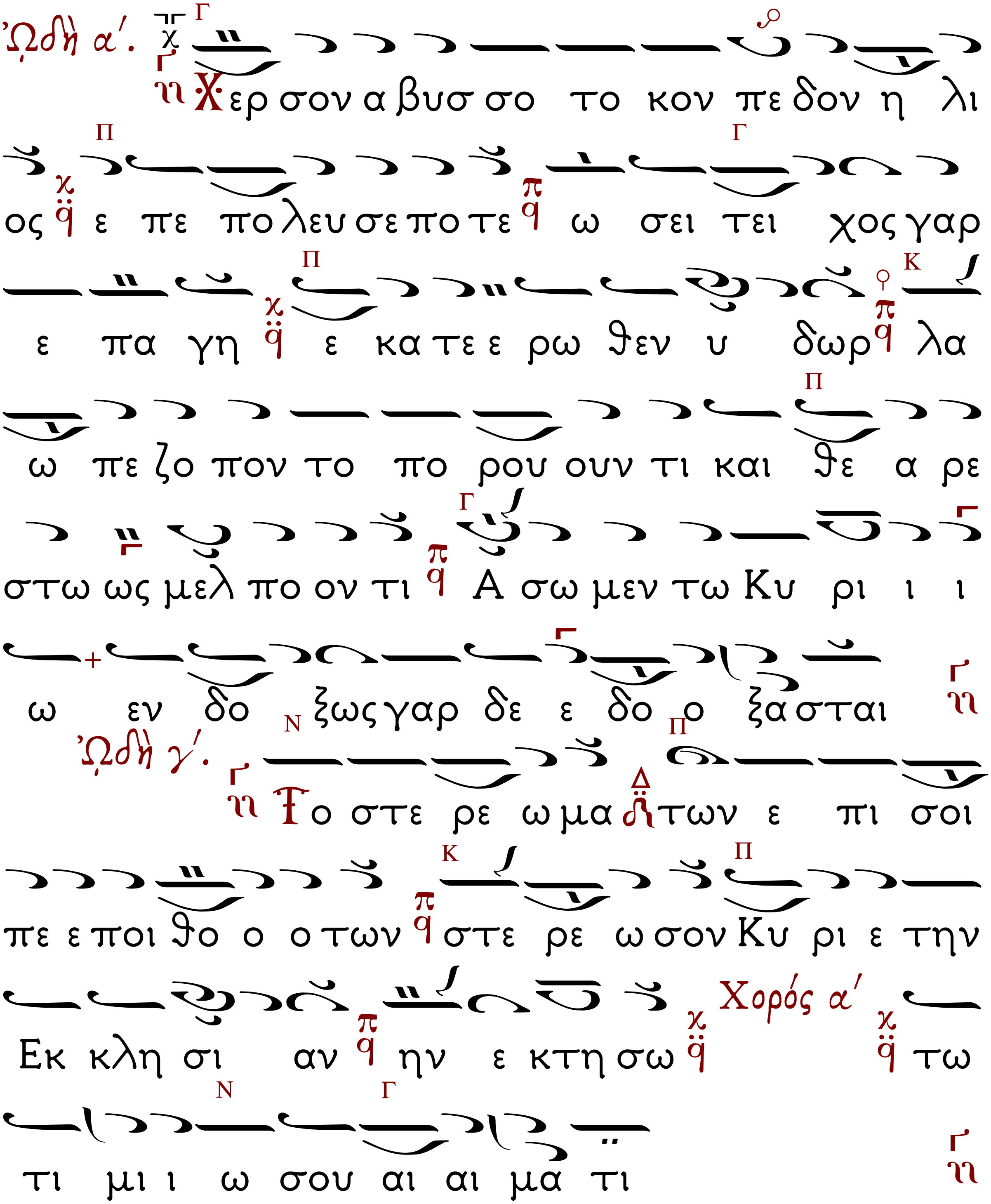

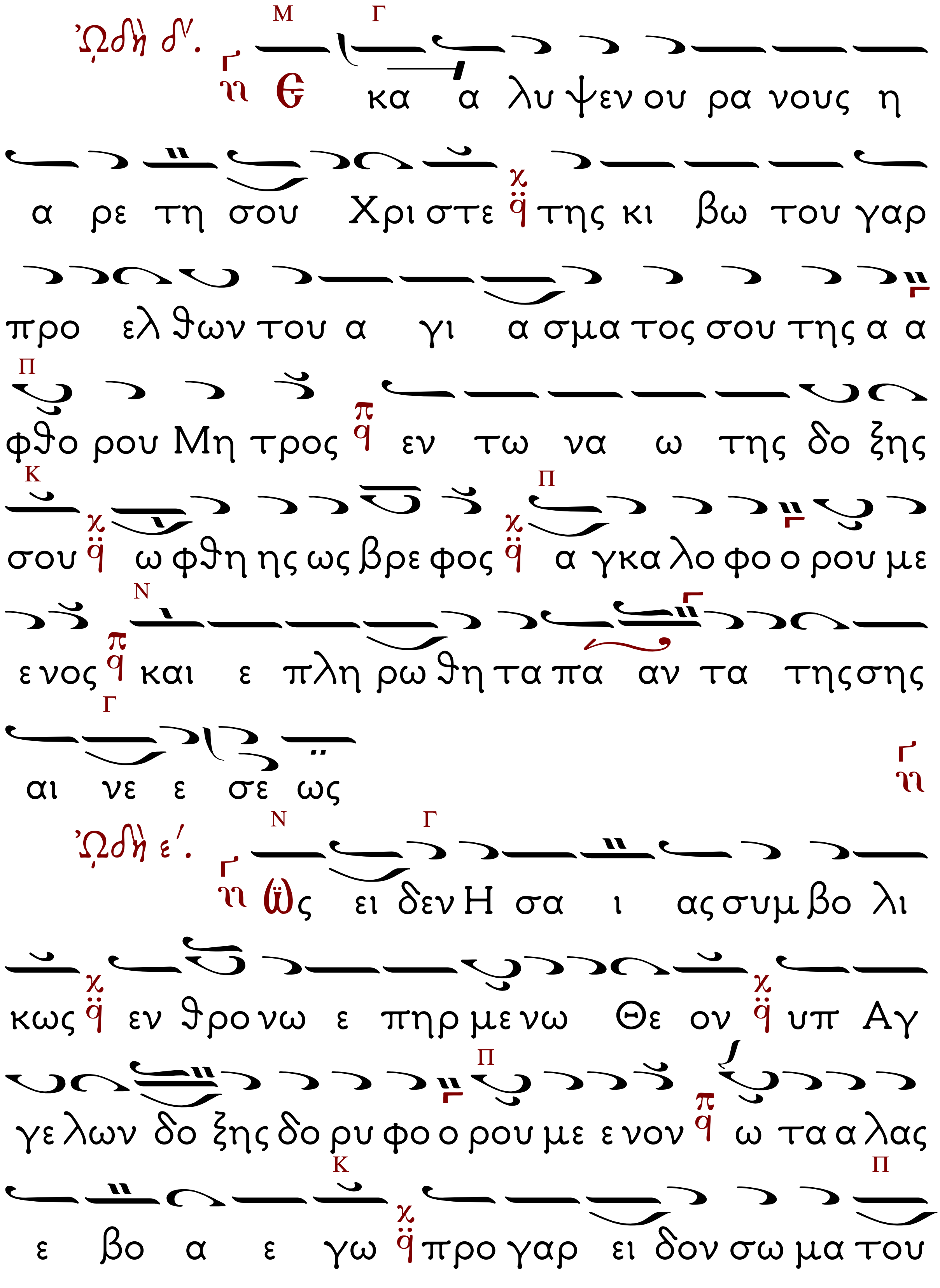
Ὠδὴ δ'. Ἐ κα α λυ ψεν ου ρα νους η
α ρε τη σου Χρι στε της κι βω του γαρ
προ ελ θων του α γι α σμα τος σου της α α
φθο ρου Μη τρος εν τω να ω της δο ξης
σου ω φθη ης ως βρε φος α γκα λο φο ο ρου με
ε νος και ε πλη ρω θη τα πα αν τα της σης
αι νε ε σε ως
Ὠδὴ ε'. Ὡς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι
κως εν θρο νω ε πηρ με νω Θε ον υπ Αγ
γε λων δο ξης δο ρυ φο ο ρου με ε νον ω τα α λας
ε βο α ε γω προ γαρ ει δον σω μα του

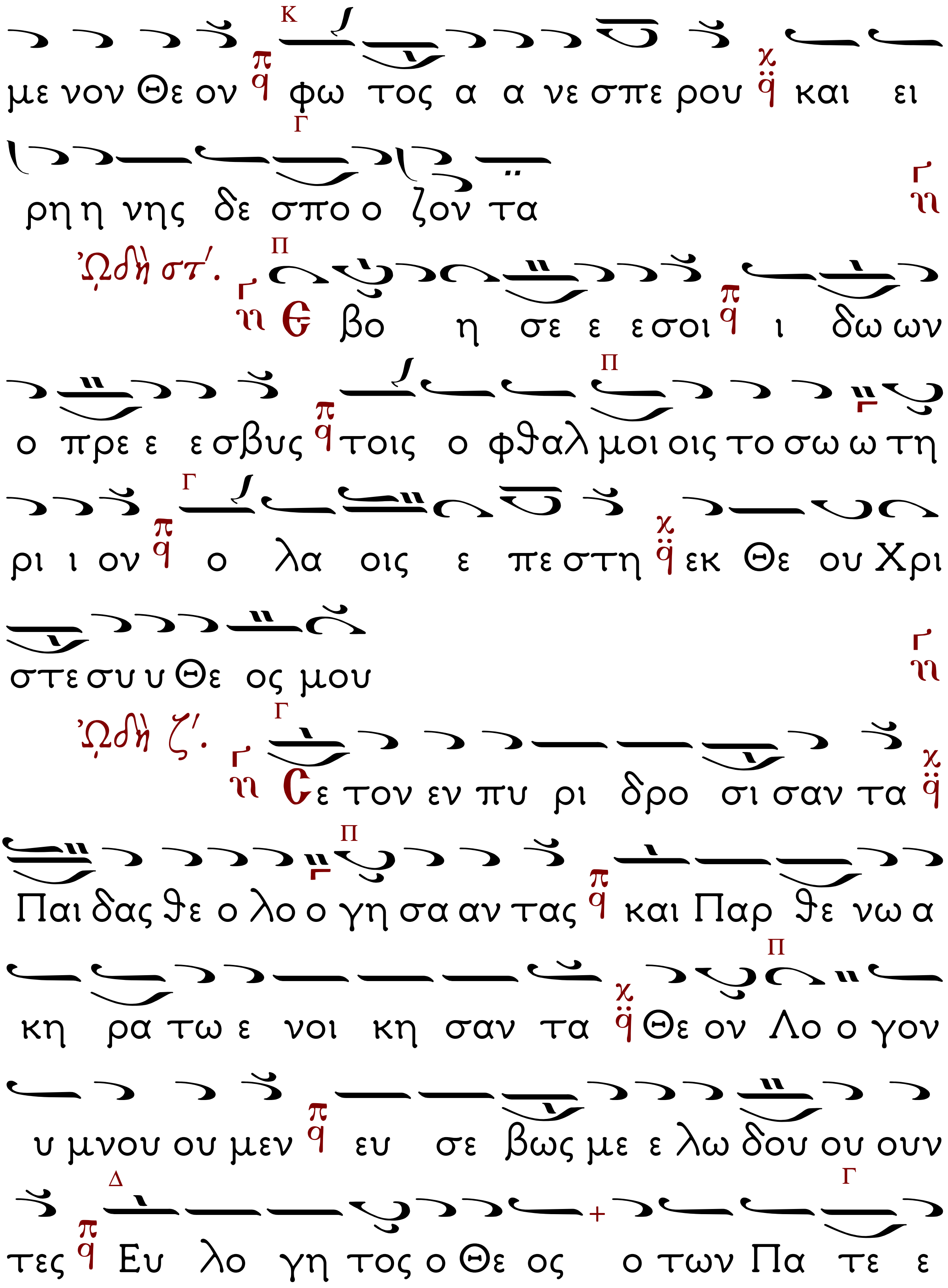
με νον Θε ον φω τος α α νε σπε ρου και ει
ρη η νης δε σπο ο ζον τα
Ὠδὴ στ΄. Ε βο η σε ε ε σοι ι δω ων
ο πρε ε ε σβυς τοις ο φθαλ μοι οις το σω ω τη
ρι ι ον ο λα οις ε πε στη εκ Θε ου Χρι
στε συ υ Θε ος μου
Ὠδὴ ζ΄. Σε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα
Παι δας θε ο λο ο γη σα αν τας και Παρ θε νω α
κη ρα τω ε νοι κη σαν τα Θε ον Λο ο γον
υ μνου ου μεν ευ σε βως με ε λω δου ου ουν
τες Ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε

ρων η μων

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου ου μεν το ον Κυ ρι ι ον

Ὠδὴ η΄. Α στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν

τες οι θε ο σε βει ας προ ε στω τες Νε α

νι αι τη φλο γι δε μη λω βη θεν τες

θει ον υ μνο ον ε με ελ πον Ευ λο γει τε παν

τα τα ερ γα τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ ψου ου

ται εις παν τας τους αι ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα εἰς ἦχον γ΄.

πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα α σαι αι
γε ε νε αι αι

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
με γα λυ υ νο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο δυ να τος και α γι ον το ο
νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του εις
γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου ου με νοις αυ

τον

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
με γα λυ υ νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα
νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως

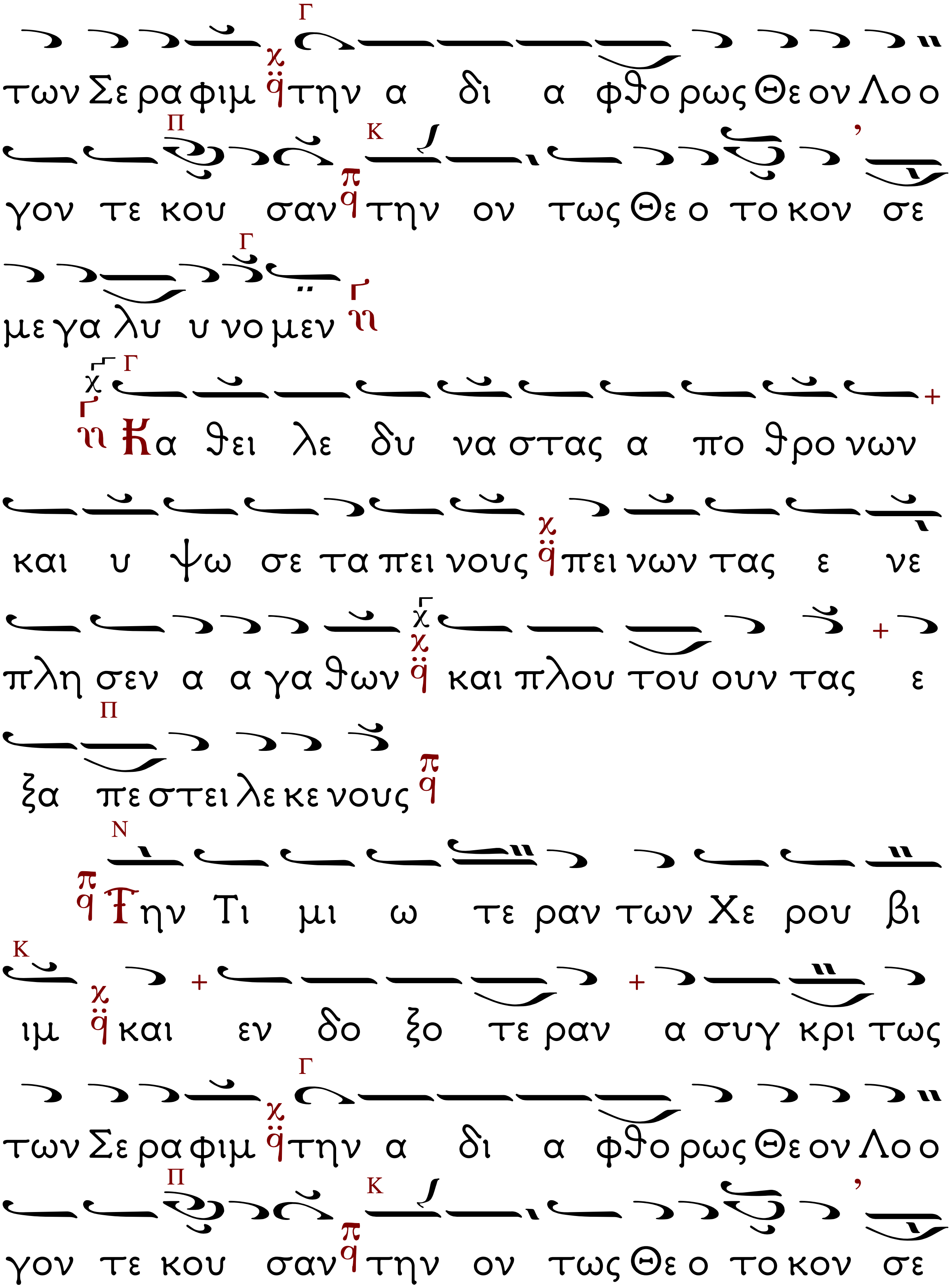
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
με γα λυ υ νο μεν
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε
πλη σεν α α γα θων και πλου του ουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ υ νο μεν

Ἂν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε
λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω
Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω
ω νος

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
με γα λυ υ νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς.

Θε ο το κε η η ελ πι ι ι ις πα
αν των τω ων Χρι στι ι α α νων σκε πε
φρου ρει φυ υ λατ τε ε ε ε τους ους ελ πι
ι ζον τα ας ει εις Σε

Εν νο ο μω σκι α και γραμ μα τι τυ
υ πον κα τι ι δω με εν οι πι ι στοι παν αρ σεν
το την μη τραν δι α νοι οι γο ον α γι ον Θε
ω δι ο πρω το ο το κον Λο ο γον Πα τρος
α να αρ χου Υι ον πρω το το κου με
νον Μη τρι α πει ραν δρω με γα λυ νο
με ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον.
Ἦχος γ΄. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὡς ποταμὸς ὑπάρχεις, ῥεῖθρα χρυσόρρυτα βρύων, καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον· Χριστὸν ἱκέτευε Πάτερ, Ἐφραὶμ σωθῆναι τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι, τοὺς ἀναξίους Σου δούλους.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος Νη

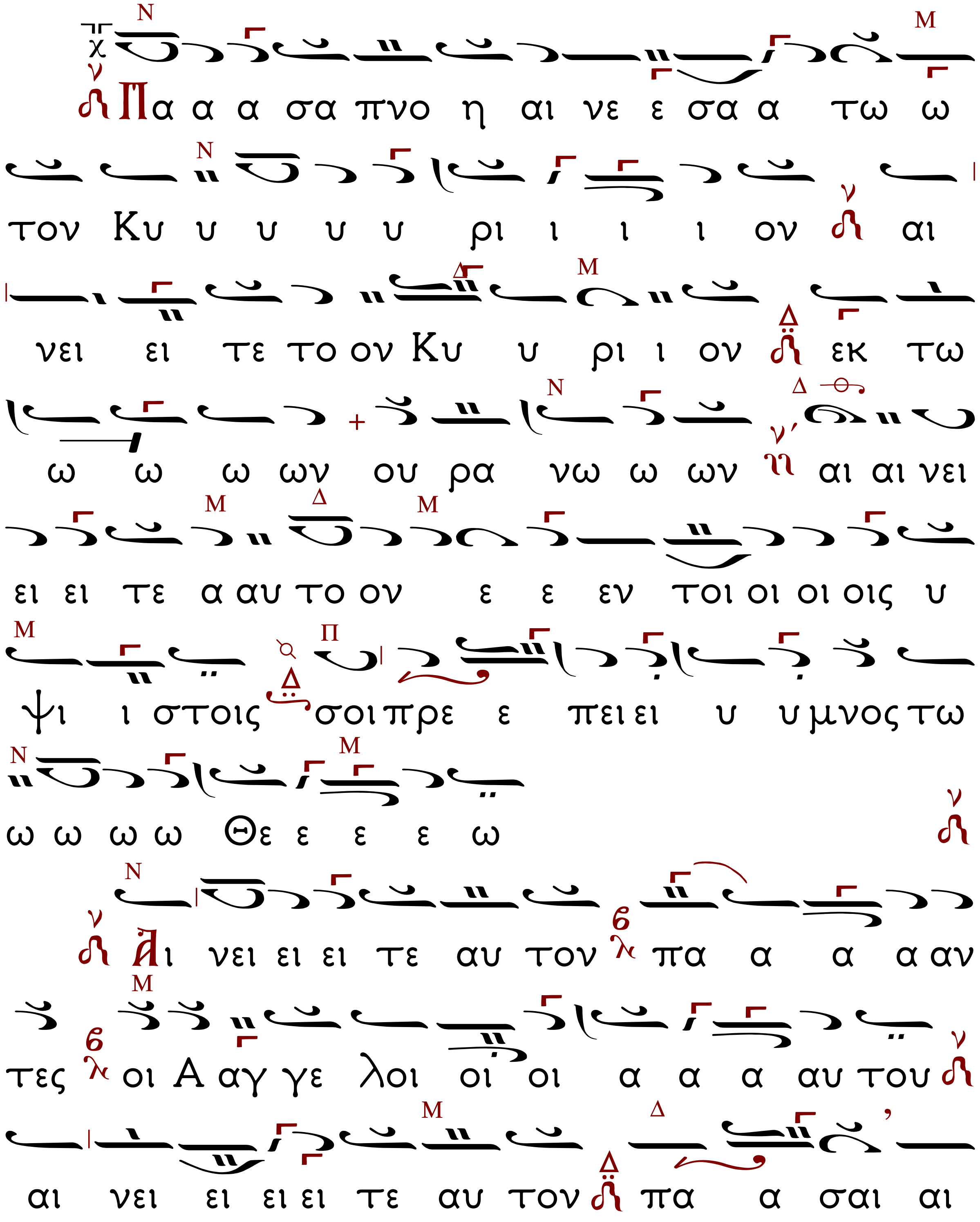

δυ να α α α μει εις α α αυ του ου σοι πρε

πει υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ´
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος πλ. δ´. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

το πλη θος της με γα λω συ νης αυ του

Πάτερ, Ἐφραὶμ παμμακάριστε, ἔρωτι θείῳ τρωθείς, κοσμικὴν ματαιότητα, νουνεχῶς κατέλιπες, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, βίον Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, καὶ τῶν ἐν κόσμῳ ξένος δεικνύμενος· ὢ τῶν ἀγώνων σου! Δι᾽ ὧν καταβέβληκας τοῦ δυσμενοῦς, πάντα τὰ σοφίσματα, ὡς ἐνθεώτατος.

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

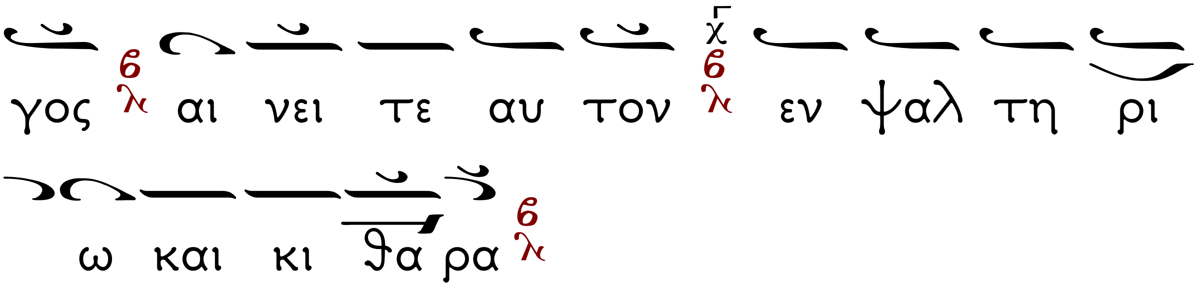

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Πάτερ, Ἐφραὶμ παμμακάριστε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, δαψιλῶς ἀρδευόμενος, δένδρον ὡς κατάκαρπον, καὶ λειμὼν εὐωδέστατος, τῆς ἀπαθείας, ἄνθη τὰ εὔοσμα, καὶ ἀθανάτου, ζωῆς τὰς χάριτας, πᾶσιν ἐξήνεγκας, καὶ εὐφραίνεις Ὅσιε, καὶ ὁδηγεῖς, πρὸς ζωὴν τὴν κρείττονα, τοὺς προσιόντας σοι.

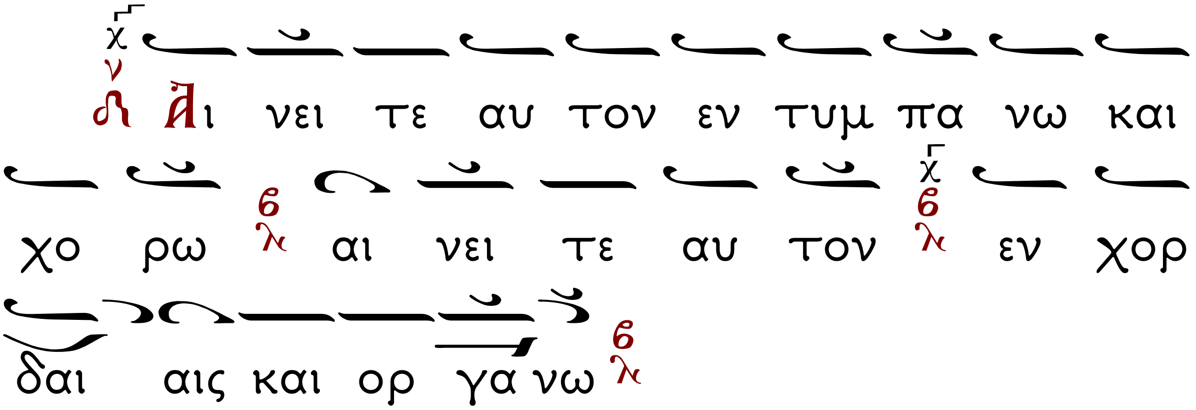

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα νω

Πάτερ, Ἐφραὶμ παναοίδιμε, τοῦ Παρακλήτου τὸ φῶς, οὐρανόθεν δεξάμενος, μοναστῶν διδάσκαλος, καὶ φωστὴρ ὤφθης ἄδυτος, καὶ διδαχαῖς σου ἰθύνεις Ὅσιε, ἡμᾶς ταῖς θείαις, πρὸς τελειότητα· ὢ τῆς δοθείσης σοι, χάριτος θεσπέσιε ὅτι πληροῖς, ἡμᾶς κατανύξεως, τῷ θείῳ λόγῳ σου.

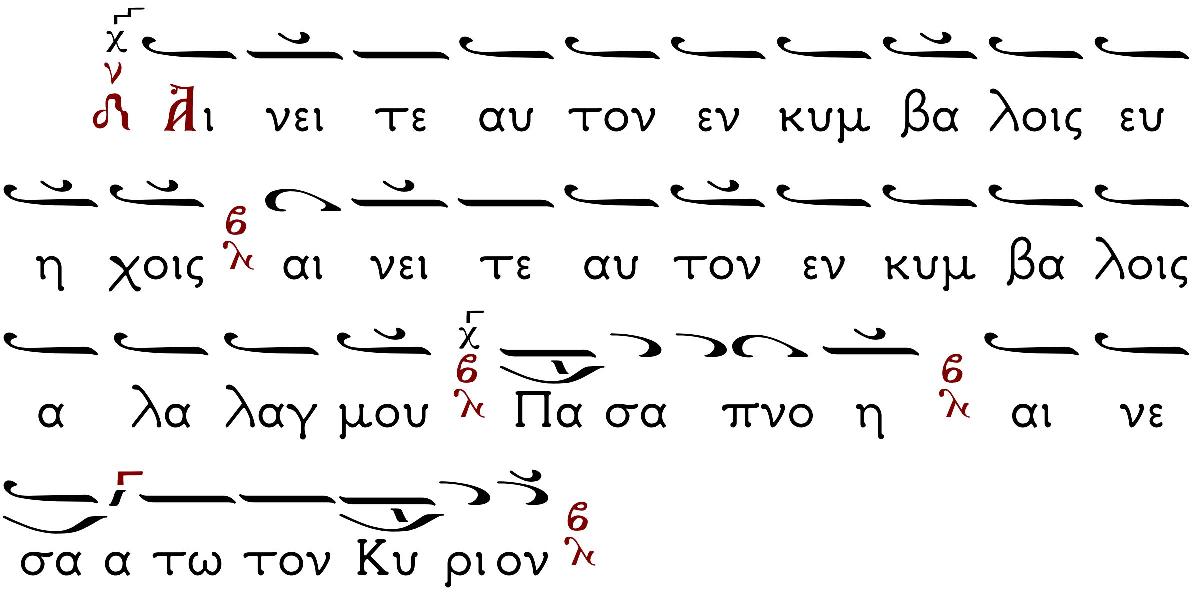

Πάτερ, Ἐφραὶμ παναοίδιμε, ἀσκητικῶς τὴν ζωήν, διανύσας ἐτήρησας, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον, τῆς ψυχῆς πόθῳ κρείττονι, καὶ πρὸς νυμφῶνα τὸν ἐπουράνιον, λαμπαδηφόρος, χαίρων ἀνέδραμες, ἔνθα τῶν πόνων σου, ἀμοιβὰς δρεπόμενος ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Δόξα... τοῦ Ὁσίου

Ἦχος Δι

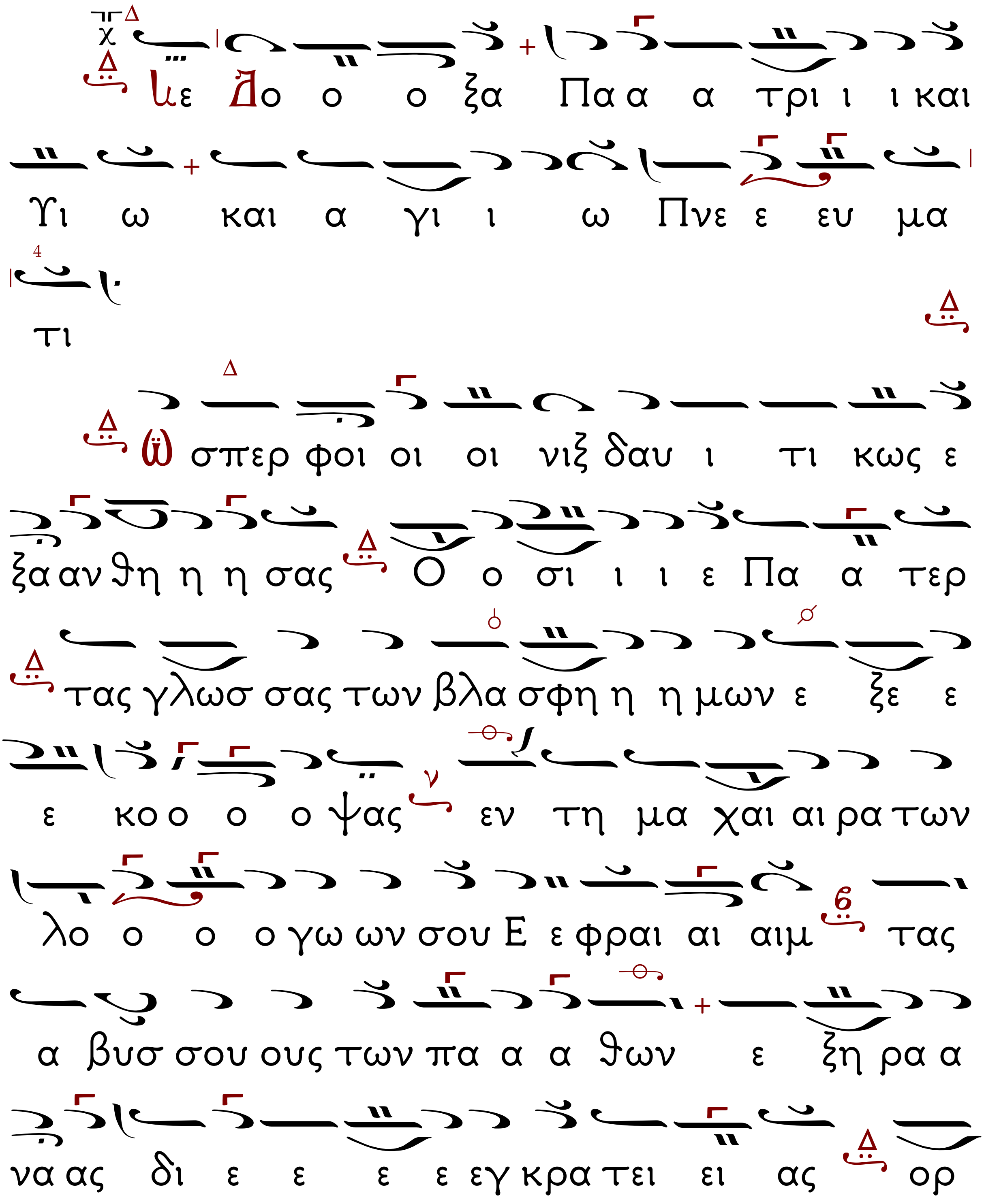

γα νον α νε δει ει ει χθης του Α γι ι ου

Πνε ε ευ μα α α α τος του Σταυ ρου το

ο ο πλον α να α λα α βω ων Χρι στο ον α α

παυ στω ως δυ υ υ σω ω ω πει υ υ περ η

η μων των ε πι τε λου ντων την πα νε ο

ορ το ον μνη η η μη η η ην σου

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος Β'
Μέλος Σπιχηραρικόν

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

Ω θαυ μα τος και αι νου πα α αν των των

πα λαι αι αι θαυ μα α των τις γαρ ε γνω μη η

τε ε ε ρα α α νευ α αν δρος τε ε ε το ο κυι

υι υι αν και εν αγ κα λαι αι αις φε

ε ρου ου ου σαν τον α πα σαν την κτι

ι σι ιν πε ρι ε ε ε χο ο ο ον τα Θε

ου ε ε στι βου λη η το ο κυ υ η η

θε εν ον ως βρε φος Πα να α γνε σαις ω λε

ε ε ε ναις βα στα α α σα α α α σα και

μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αυ το ο ον

κε ε κτη με ε ε ε νη μη παυ ση δυ σω ω

που ου ου σα υ περ των σε ε ε τι μω ων

των του οι κτει ρη η η σαι και σω ω σαι τα

ας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ων

Δοξολογία. Ἦχος δεύτερος, Ἐπιλογές

Ἦχος Δι

Νε Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως
Δο ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης
ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α

Υ μνου μεν σε ευ λο ο γου μεν σε ε προ
σκυ νου μεν σε δο ξο λο ο γου με εν σε ευ
χα ρι στου με εν σοι δι α την με γα α λην
σου ου δο ο ο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε
ε ε Πα τερ παν το κρα α το ορ Κυ ρι ε
Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο ο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εκ δε ξι ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

στος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος Α μην

Καθ' ε κα α στην η με ραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο

Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ω ω νας Α μην

Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ᾽ η μας κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε

πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι καιω μα τα α α σου (γ᾽)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον με ι α σαι την

ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

δι δα ξο ον με ε του ποι ειν το θε λη μα α

σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι ι σου ο ψο ο με θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι

νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε ο

ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α

θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Ἅ γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε

λε η σον η μα α α ας Δίς

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων Α μην

Α γι ος Α α θα να τος ε λε η
σον η μα α α ας

Ἀσματικόν

Α α α α α α α α α γι ο
ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α γι ο ος
Ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ος

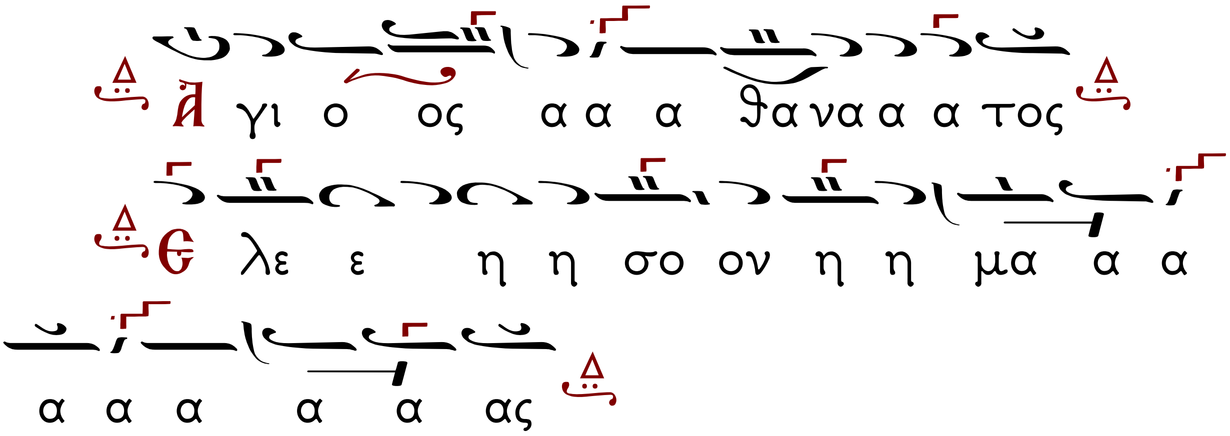
Ἅ γι ο ος α α α θα να α α α τος
Ε λε ε η η σο ον η η μα α α
α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

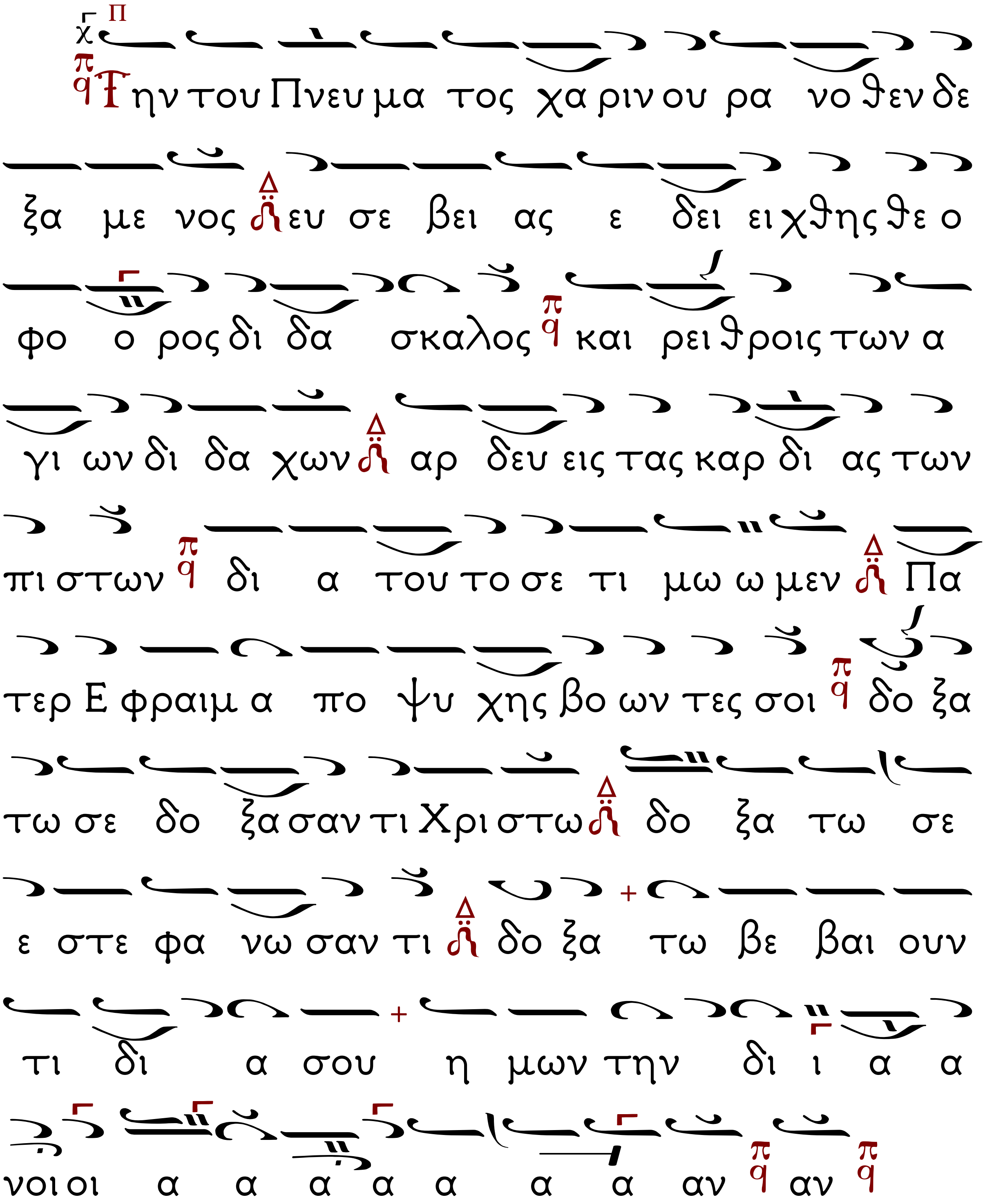

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος Νη

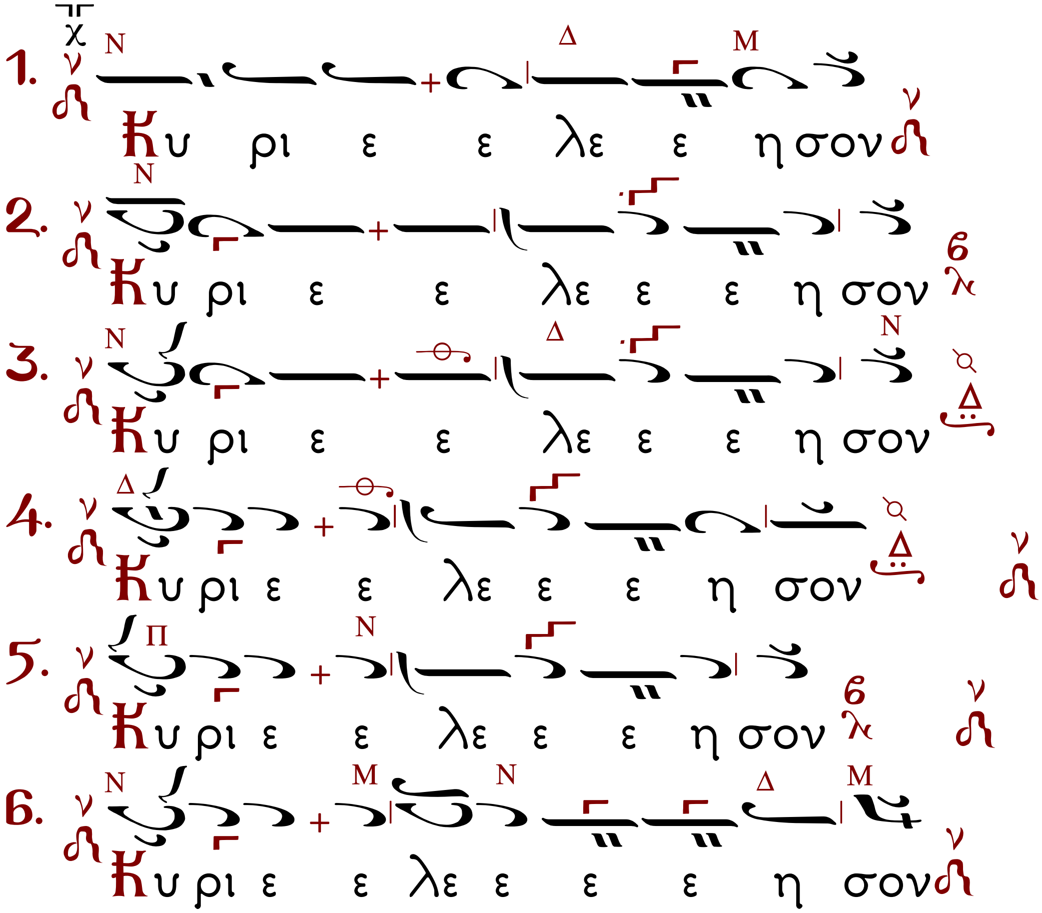

ΕΤΕΡΑ.

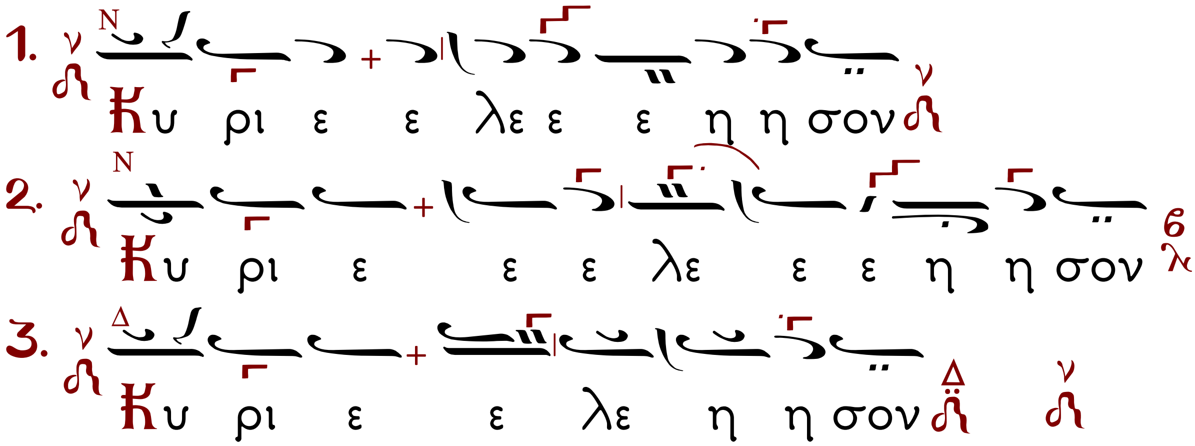

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

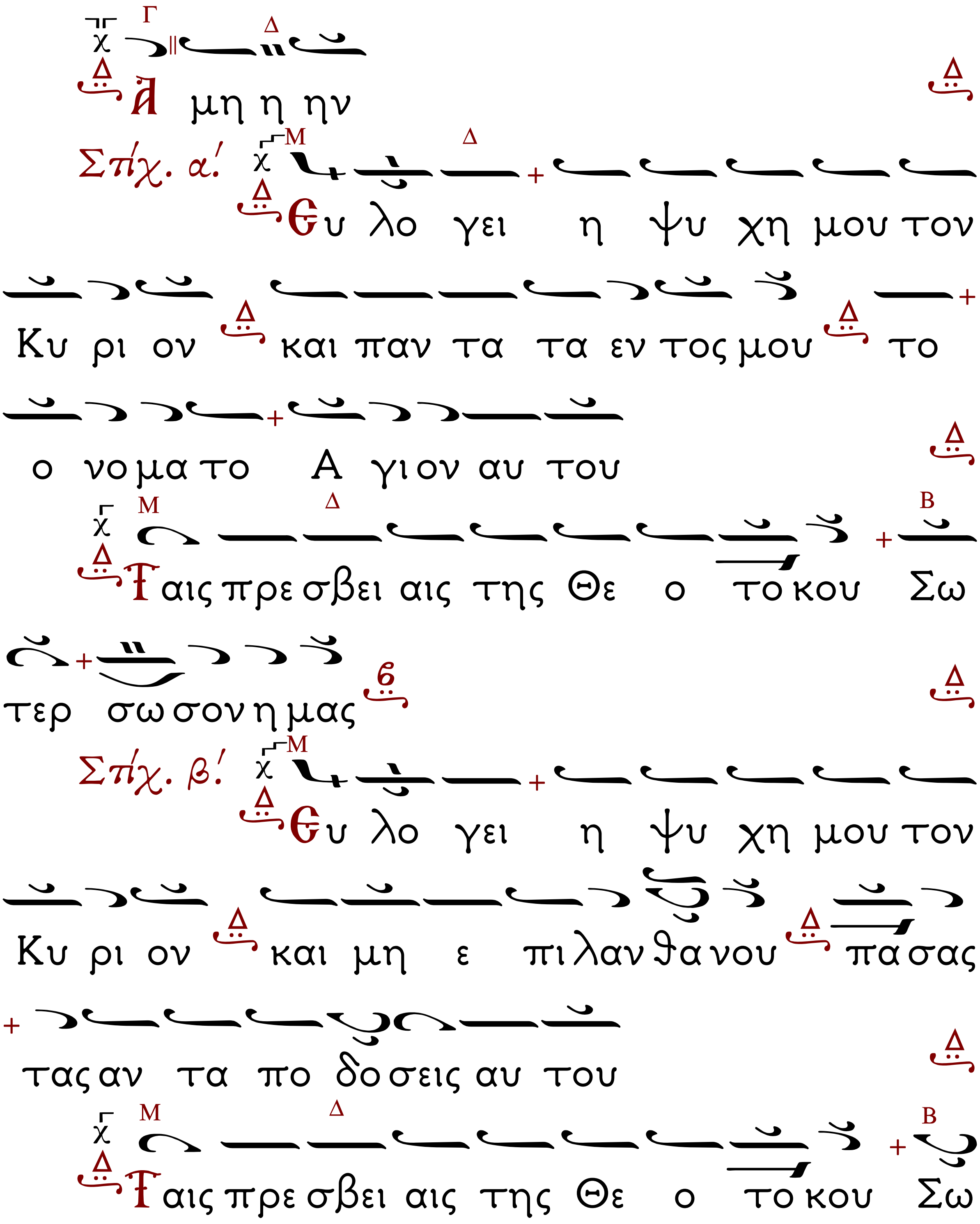

τερ σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'.

Α μη η ην

Στίχ. α'. Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου
ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. β'. Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

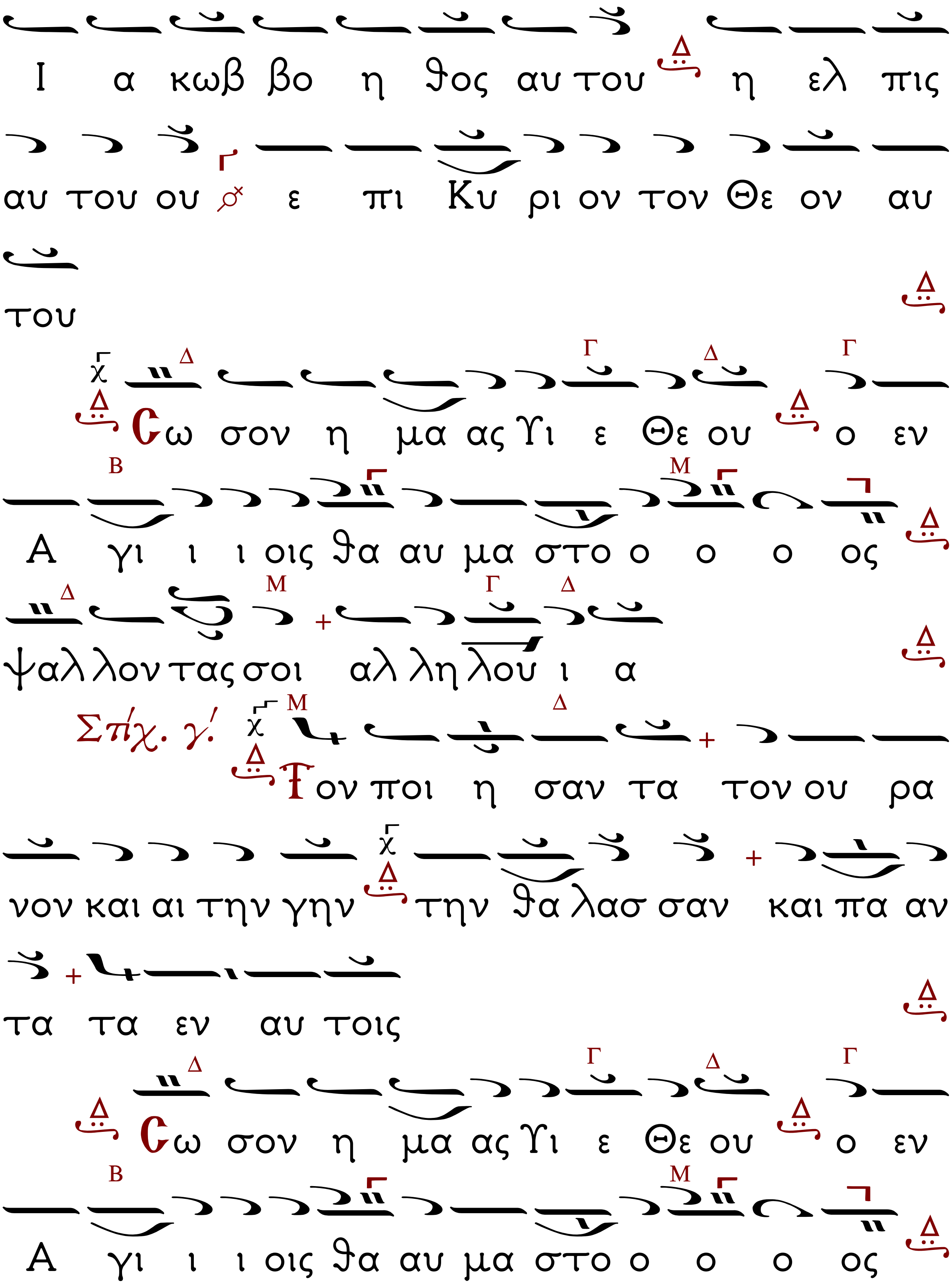
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Στίχ. γ'. Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. δ΄ Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον

αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

α αν και γε νε αν

Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην

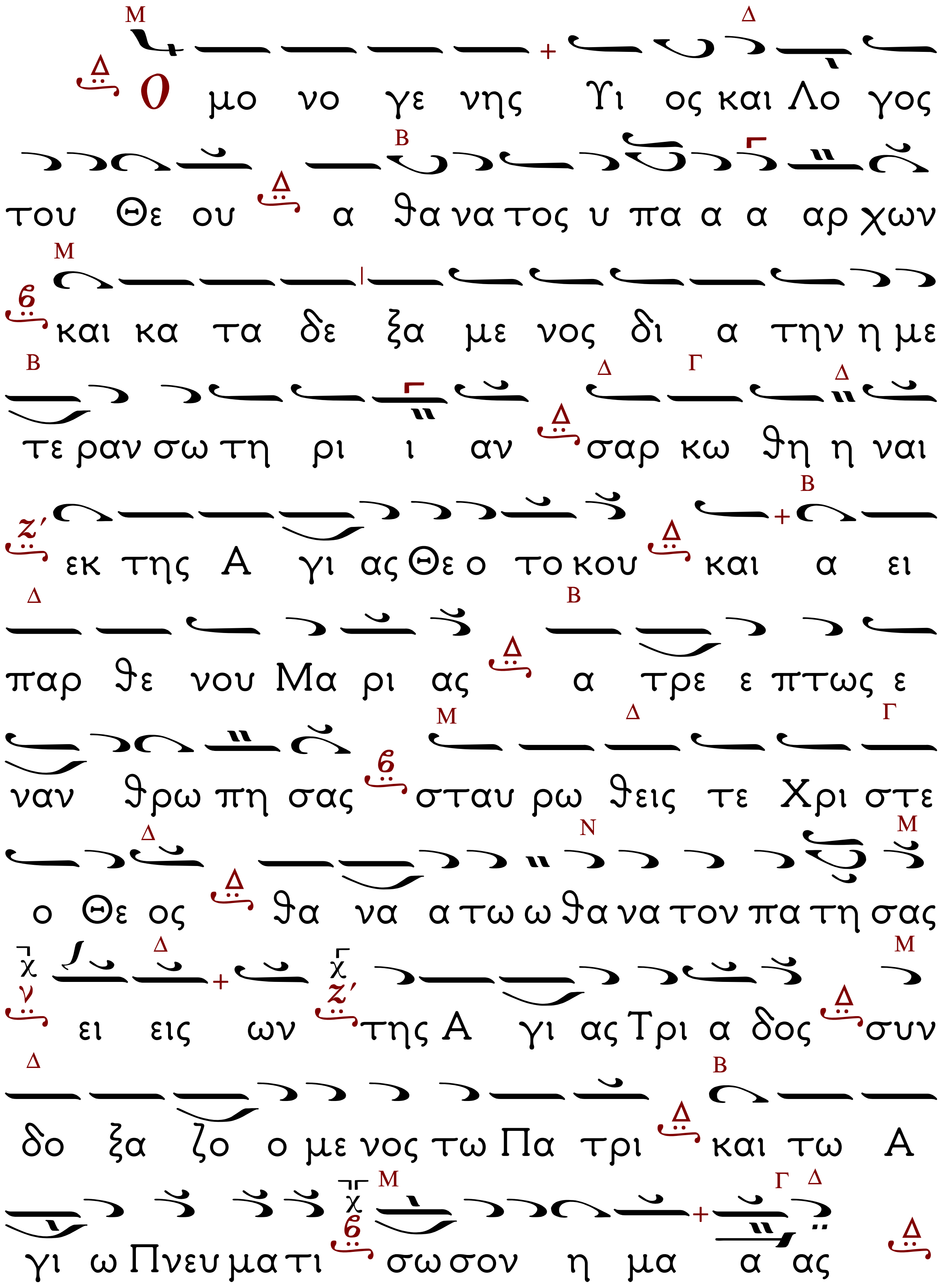
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γʹ. Ἦχος αʹ

Στίχος. Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα να τος του ο σι ου αυ του

Ἀπολυτίκιον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Ἦχος Πα

Την του Πνευ μα τος χα ριν ου ρα νο θεν δε ξα με νος ευ σε βει ας ε δει ειχθης θε ο φο ο ρος δι δα σκαλος και ρει θροις των α γι ων δι δα χων αρ δευ εις τας καρ δι ας των πι στων δι α του το σε τι μω ω μεν Πα τερ Εφραιμ α πο ψυ χης βο ων τες σοι δο

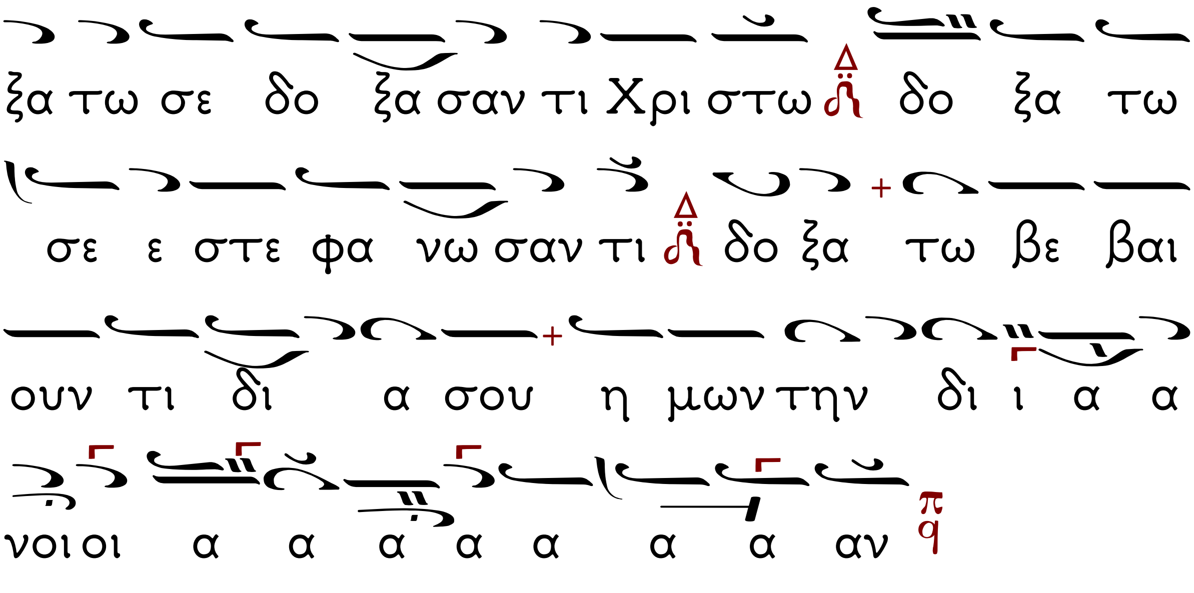
ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω δο ξα τω
σε ε στε φα νω σαν τι δο ξα τω βε βαι
ουν τι δι α σου η μων την δι ι α α
νοι οι α α α α α α α αν

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

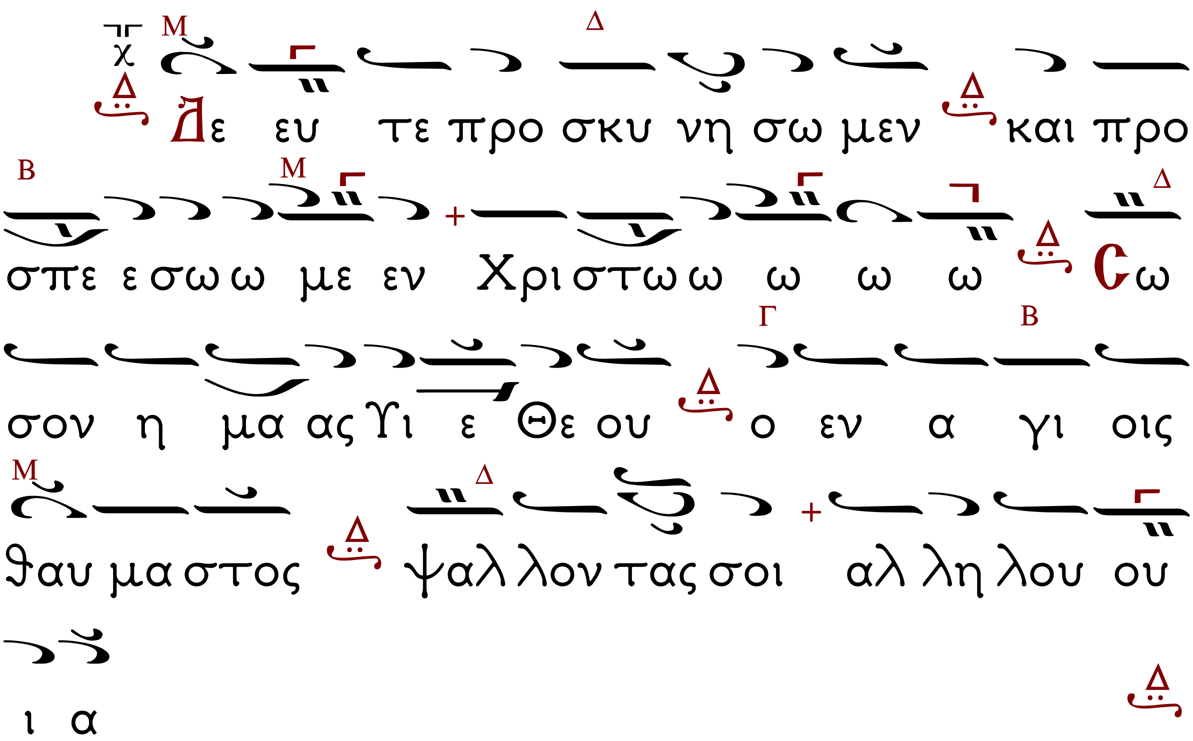

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Ἦχος δ' Πα

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως...

Ἦχος Γα

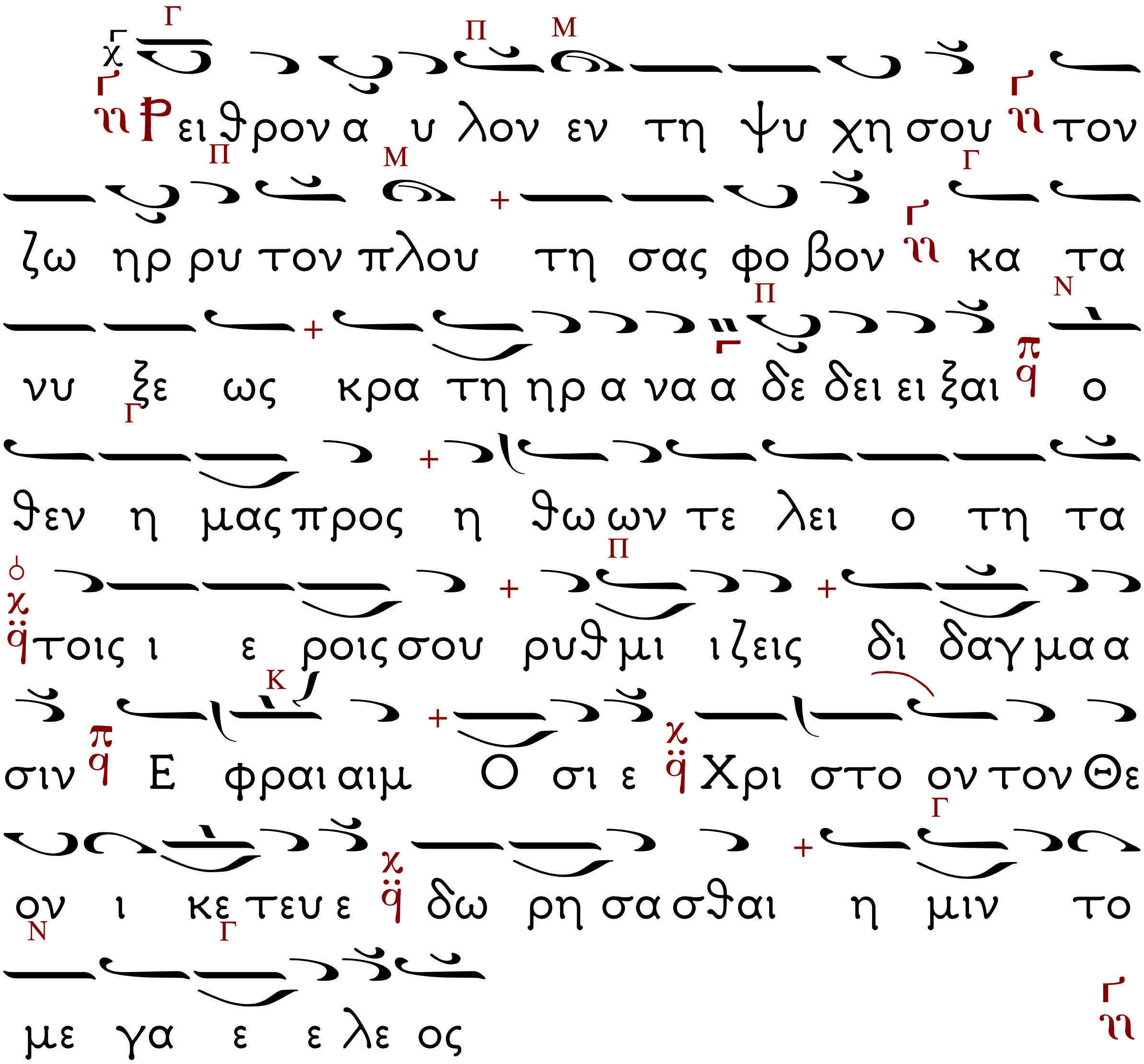

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος Πα

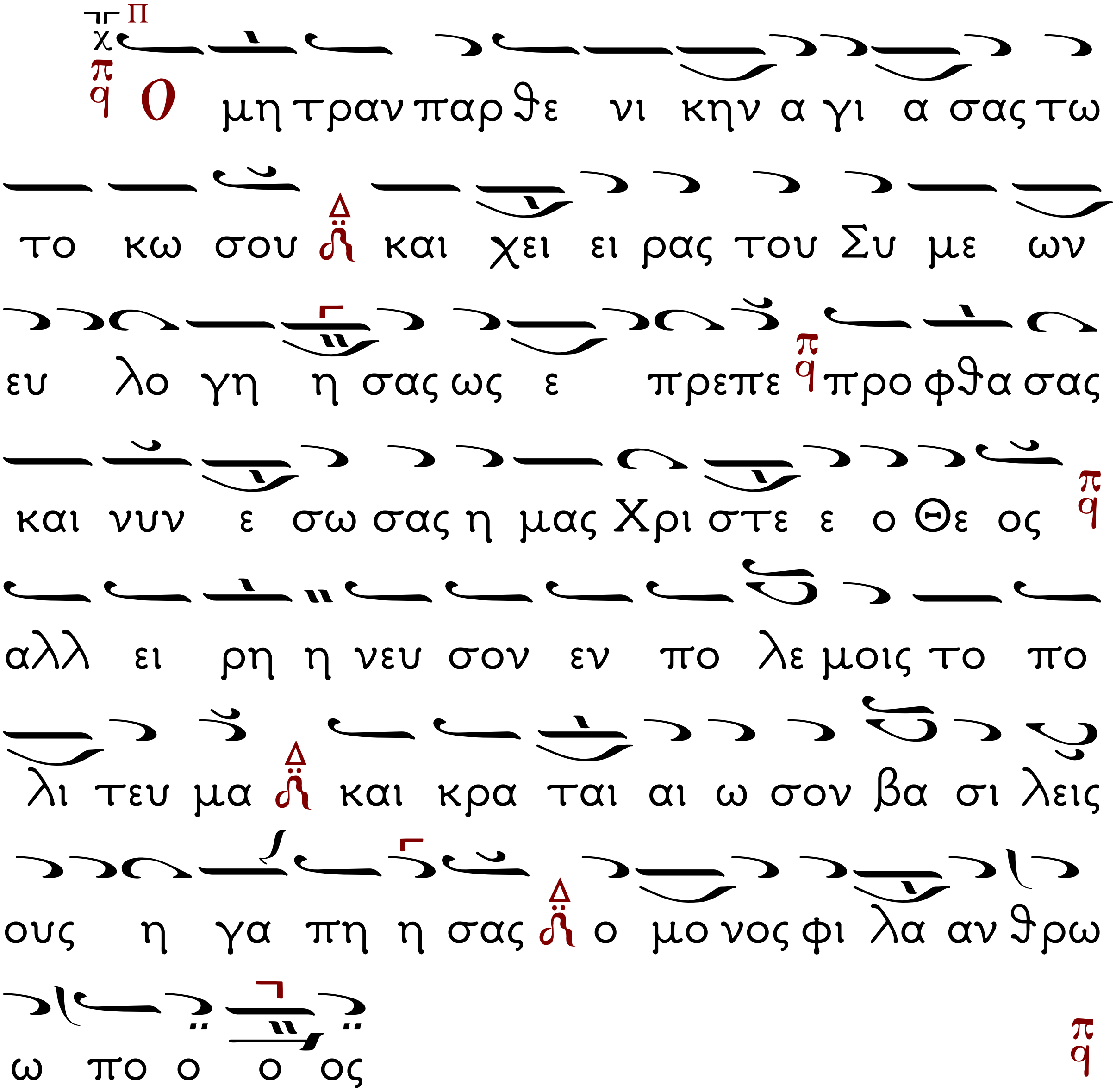

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ψαλμὸς 149.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 5:22-6:2

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνευματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πρᾳότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πρᾳότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ΄). Ἦχος πλ. β΄.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. **Ἡ** δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος Πα

Ἔκτασις.

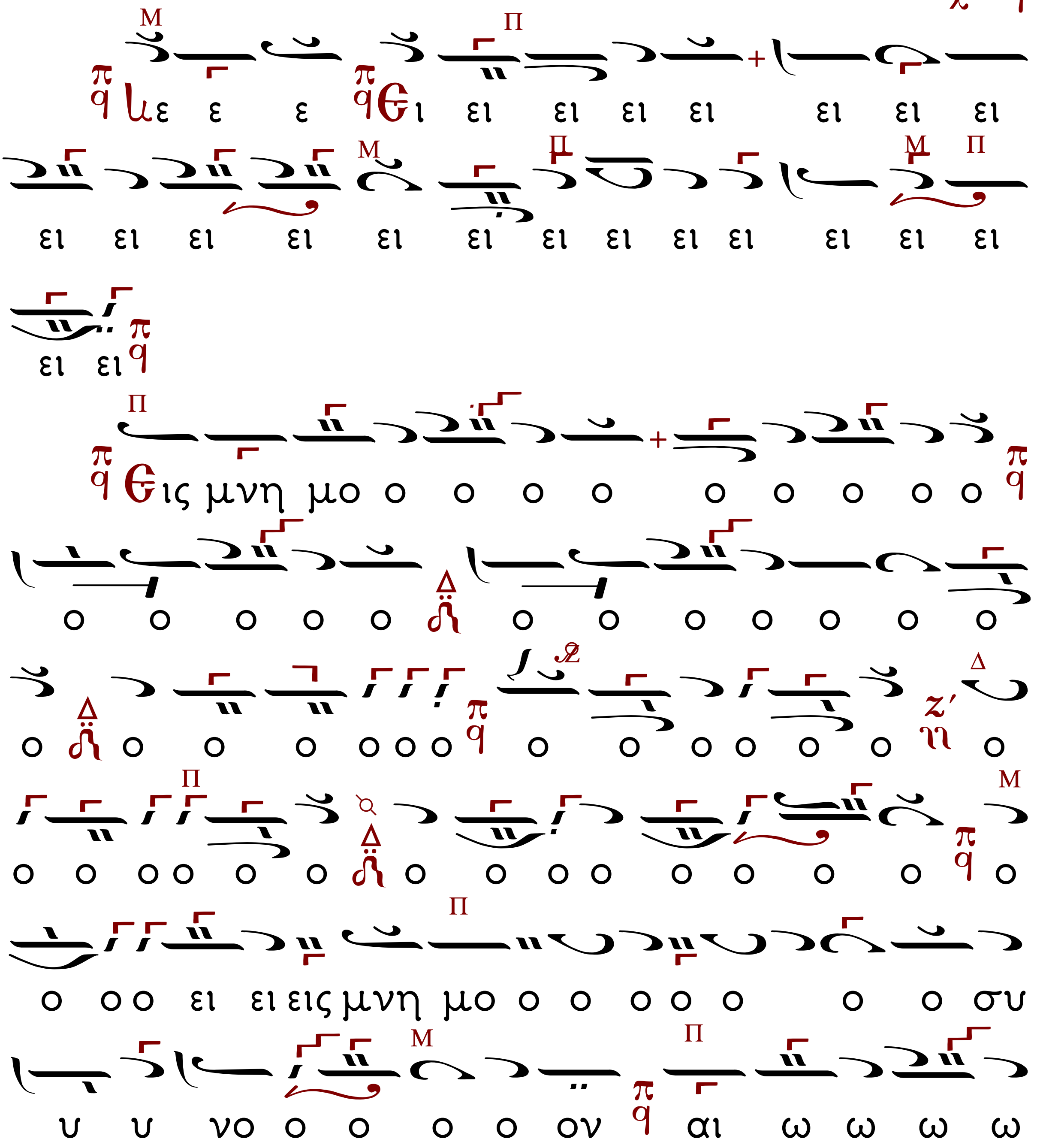

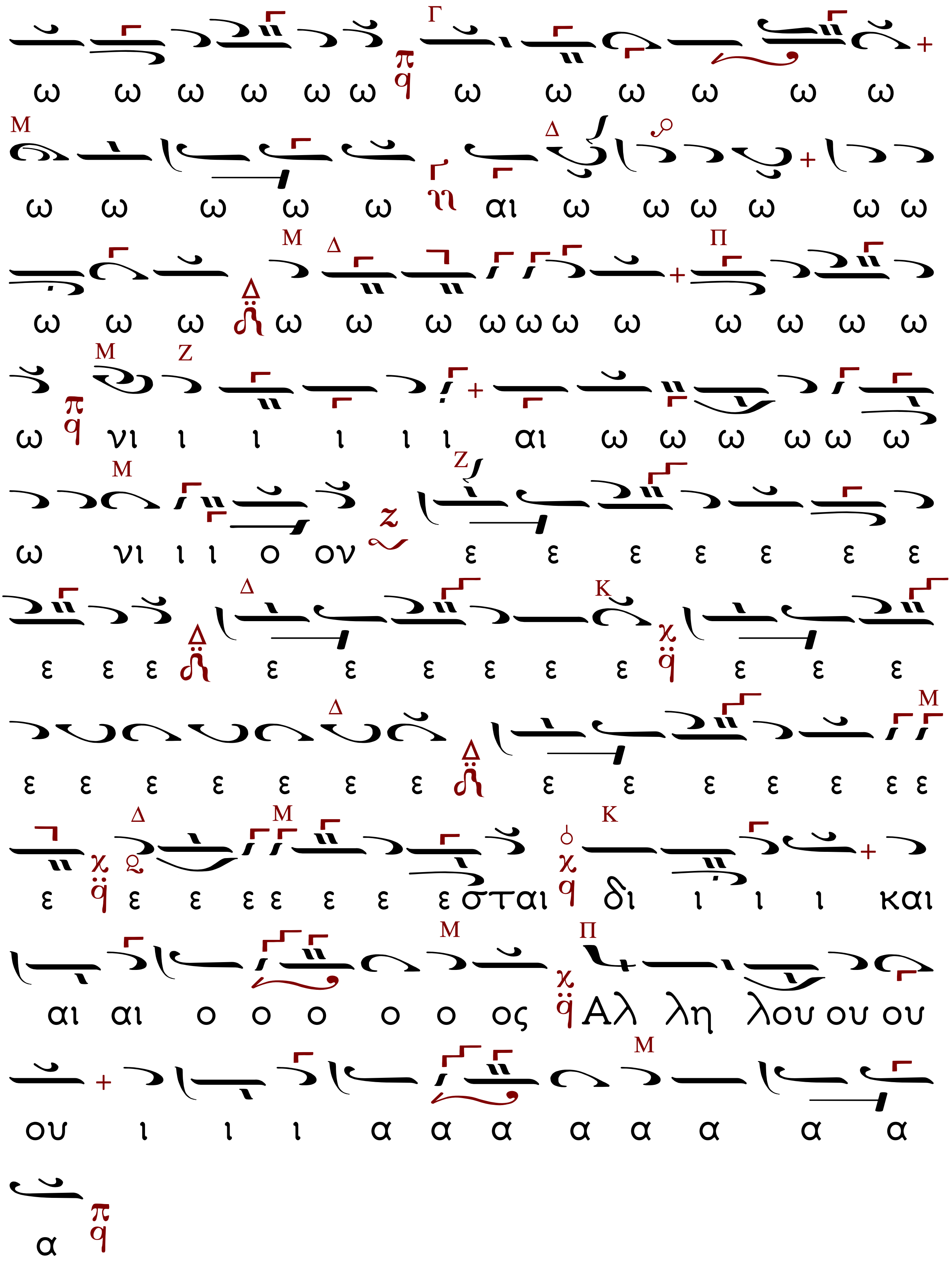
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι και
αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Ει δο μεν το φως το α λη θι νον ε
λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο
μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

Α μην α μην α μην εις α φε σιν
α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
νι ον

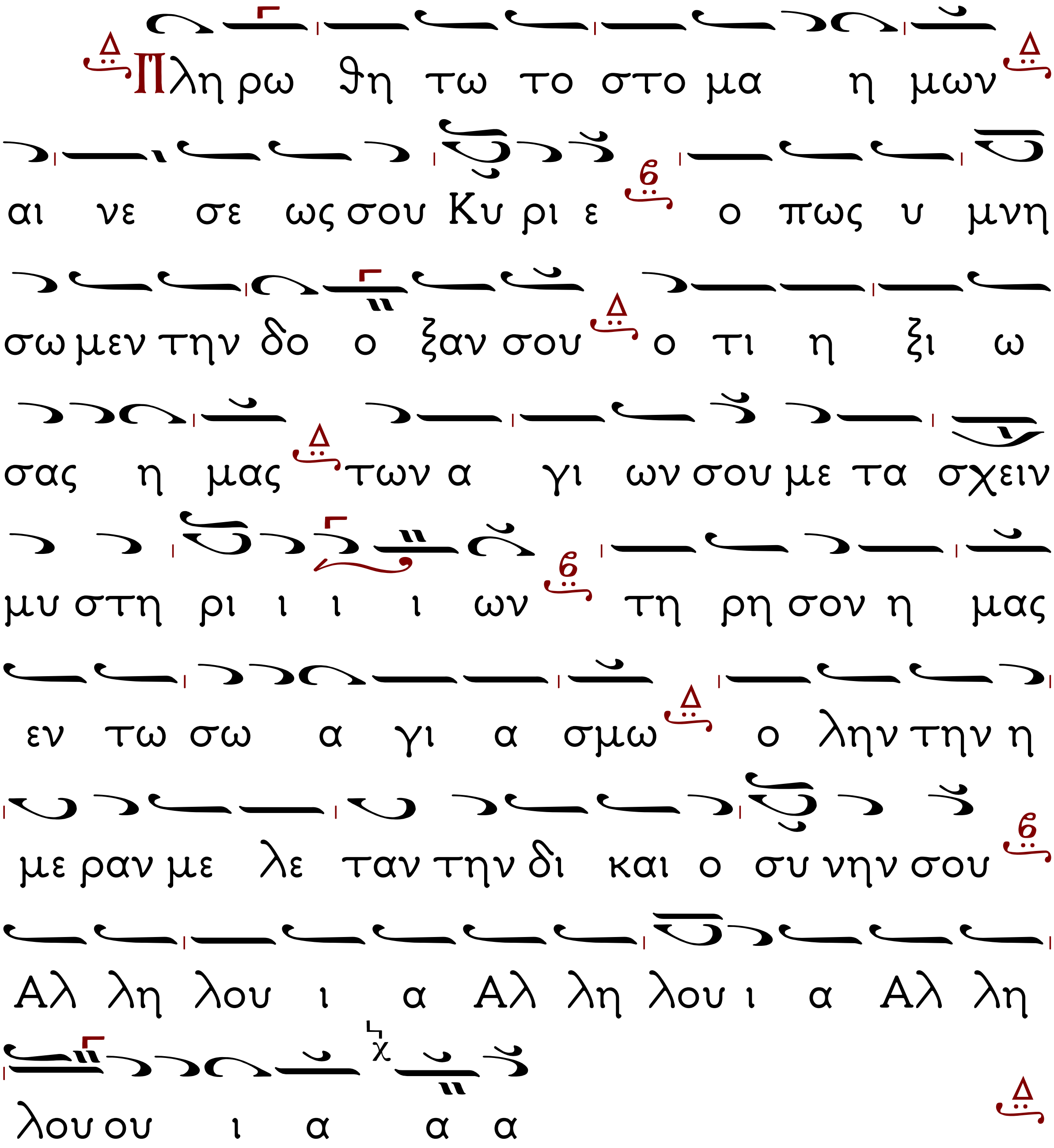

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.